

KORT GELEDEN

DE EGELANTIER WORDT WEER VERPLAATST

Om even terug te gaan naar het begin van deze serie over de historie van EB kun je de vraag stellen hoe vaak je de Egelantier kan verplaatsen.

Zoals toen omschreven is de Egelantier een sterke plant en ook nu kwam dit karakter naar boven.

Net weer gewend aan nieuwe grond en de wortels groeiende moest ook nu weer verhuisd worden.

Na acht jaar op het complex van COAL gespeeld te hebben moest EB weer aan zichzelf denken om zo de toekomst veilig te stellen.

De voeding was al vrij snel uit de bodem en EB dreigde verstrikt te raken aan de Oldegaarde.

Op 1 Juni 2016 trok de Egelantier Boys in bij FC Pretoria aan de Schulpweg.

De Schulpweg was voor EB geen onbekende locatie daar zij eerder al op deze locatie heeft gespeeld.

De rek was er uit bij COAL en een verschil van inzicht en vooral het handelen van COAL zorgde ervoor dat EB weer voor zichzelf moest kiezen.

Financieel behoorlijk uitgekleeft werd intrek genomen op het complex aan de Schulpweg.

SPORTIEF

Op sportief gebied zijn er sinds 2010 nauwelijks hoogtepunten te noemen.

Het vlaggenschip kon een aantal keren deelnemen aan de nacompetitie echter bleek de nacompetitie niet aan de Egelantier Boys besteed te zijn.

Deze wedstrijden die toch wat anders van je vragen liepen vaak teleurstellend af.

Na de verhuizing naar de Schulpweg verdween ook langzaam de jeugdafdeling bij de Egelantier Boys.

De jeugdafdeling waar uiteindelijk vooral Leo Lamers heel veel werk in heeft gestoken en tot op het laatste moment actief mee bezig is geweest.

Vooraf tijdens de periode bij COAL maar ook aan de Schulpweg heeft Leo menig keer willen stoppen om verschillende redenen.

Echter zat ook het DNA van de Egelantier in hem en bleef Leo vooral voor de jeugd zijn ziel en zaligheid er in leggen.

Uiteindelijk is het toch zover gekomen dat er gewoon te weinig kader was om een jeugdafdeling te blijven behouden.

De Egelantier zal het moeten doen zonder nieuwe scheuten en moeten vertrouwen op de takken die het nog heeft.

HEDEN

Voor nu is het zo dat de Egelantier Boys bestaat uit vijf seniorenteam.
Een eerste selectieteam, een tweede en een derde en daarnaast twee veteranenteams.

De organisatie van de vereniging wordt gedaan door een aantal personen welke inmiddels al een behoorlijk verleden hebben bij de Egelantier Boys.

Zo nu en dan komen er oud-leden aanwaaien die toch nog nieuwsgierig zijn hoe het de club op dit moment vergaat.

Ook draait de club "gelukkig" op soms individuele sponsors die zomaar ineens wat schenken aan de club, soms is dit geld maar soms ook bijvoorbeeld een TV.

Waar de club nu vooral behoefte aan heeft zijn personen die het stokje overnemen van de personen die al zo lang zo veel voor de club hebben betekend.

Dat er nieuwe inzichten komen en mogelijkheden worden gevonden om in deze tijd als zeer kleine vereniging toch te overleven.

Zonder nieuwe aanwas van vrijwilligers op elk denkbaar vlak zal het voor de Egelantier Boys een schier onmogelijke taak worden om te blijven bestaan.

De toekomst ziet er niet goed uit zeker gezien het feit subsidies worden ingetrokken, de prijzen omhoog gegaan en de Gemeente heel weinig kan betekenen voor een kleine club als de Egelantier Boys.

Er zal vooral teruggevallen worden op de huidige leden om elk seizoen rond te kunnen komen.

Ooit....lang geleden....werden veel clubs opgericht uit het ontstaan van straatvoetbalteams.

Veelal verwezen de namen van de verenigingen naar de straat waar de leden woonden.

Zo ook de Egelantier Boys welke is opgericht in de Egelantierstraat door een paar personen die aan straatvoetbal deden....weet u nog.

Hoeveel van deze verenigingen staan nog op eigen benen, denk maar eens aan alle voetbalverenigingen waar u tegen gespeeld heeft in het verleden.

Uiteindelijk blijven de nu grote verenigingen over gefuseerd of niet gefuseerd en verdwijnen de "echte" kleine clubs.

TOEKOMST

Maar zover is het nog niet en zal het hopelijk ook nooit gaan gebeuren...want...zoals eerder aangegeven we hebben hier te maken met een Egelantier.

Wel dienen er dan wat zaken te veranderen om de toekomst veilig te stellen.

Er is behoefte aan nieuwe voeding (leden), waardoor mogelijke nieuwe scheuten (bestuursleden) ontstaan en er aansluiting gevonden kan worden bij de nieuw geplante omgeving (nieuwbouw Wielewaal).

Onlangs zijn er nieuwe jubilarissen gehuldigd welke al 20, 30, 50 en 60 jaar lid zijn van de vereniging.

En op het moment van schrijven hebben we zelfs nog een lid welke al 66 jaar lid is van de Egelantier Boys (Gerrit v.d. Vaart).

Dat is niet zomaar en zegt wat over de band die men ooit heeft opgebouwd met de Egelantier Boys.

Ondanks dat we vele oud-leden niet zien of horen weten we dat dit stukje EB er wel zit bij diegene en hopen we dat deze nog eens een keer langskomen.

Het is nog geen vijf voor twaalf maar er is wel behoefte aan voeding om de Egelantier weer te laten bloeien.

Dit was voorlopig het laatste deel over de historie van de Egelantier Boys en hoop ik dat dit niet het laatste hoofdstuk is geweest van de Egelantier Boys .

Met liefde zal ik over tien of twintig jaar weer een hoofdstuk schrijven.

